

Тия доброволци за пръв път чули въ Пловещъ отъ Др. Цанкова, че ще се формирава българско опълчение, което, заедно съ рускитѣ войски, щѣло да земе участие въ войната за отвоюване свободата на поробеното си отечество.

Отъ Пловещъ Цанковъ билъ заминалъ изъ селата и градищата да кани българи-доброволци за да постѣпватъ въ редоветѣ на опълчението. По такъвъ начинъ численността на тоя батальонъ, до пристигването на опълчението отъ гр. Кишиневъ — 28 Априлий — достигнала до 1000 человекъ. Тия доброволци тутакси бидоха разпрѣдѣлени по частитѣ на опълчението.

На 2-й Май сутринта Великия Князь, Главнокомандующия, пристигна въ Пловещъ. На квартирата на Великия Князь караула при входа, както и вътрѣшния, бѣха отъ I-а и II-а дружини отъ опълчението. Въ сѣщия день пристигна въ Пловещъ и Князь Карлъ. Почетния караулъ за срѣщата на Княза на гарата бѣше I-ва рота отъ I-а дружина. Когато трена, който возеше господаря на румънското княжество, спрѣ на станцията, барабанчицитѣ удариха за срѣща и Князь Карлъ бърже слѣзе отъ вагона и се прѣгърна съ Главнокомандующия. Подиръ това, Главнокомандующия прѣдстави на княза началника на щаба си, неговия помощникъ, началника на артилерията и инженеритѣ, походния атаманъ и началника на българското опълчение, които бѣха построени на дѣсния флангъ на почетния караулъ. Князь Карлъ мина прѣдъ фронта на караула, прие ординарцитѣ: офицера, унтеръ-офицера и редника. Следъ това Княза и Главнокомандующия съ свититѣ си отстѣпиха, да направятъ мѣсто за церемониалния маршъ: почетната рота мина по отдѣление твърдѣ стройно и „молодцовато“, тъй щото Князь Карлъ остана въ очуденъ, когато се научилъ, че тия хора сѣ постѣпили въ строя на 12 Априлий.

На 2-й Май лагера бѣше съвсѣмъ устроенъ, палаткитѣ бѣха разположени по дружинно — въ една линия, отъ срѣдата въ колона, т. е. 2-а и 3-я роти въ първа линия, задъ тѣхъ 1-а и 4-а — а 5-а задъ тѣзи послѣднитѣ. Построиха се кухни, колиби за продуктитѣ, коноврѣзи, а още слѣдъ 2-3 дня, прѣдъ всѣка дружина стѣрчаха напълнени съ слама човали, въ видъ на човѣчески фигури, върху които опълченцитѣ искаряха отдавна затаения си ядъ противъ турцитѣ. А отъ 3-й Май закипѣ лагерния животъ: започнаха се редовни занятия. Доброволци продължаваха да идатъ.